

Nota Marke Hellestraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Bart BOT

8-2-2018

1. Gemotiveerd advies

De nota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een verkavelingsvergunning te Marke Hellestraat, waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, werd door de initiatiefnemer een archeologienota toegevoegd aan de vergunningsaanvraag.

De archeologienota bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat er een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. Het totale plangebied was 6560m² groot waarbij geen obstakels aanwezig waren. Hiervan werd 798m² (12,2%) onderzocht door middel van 8 proefsleuven. Er werden één kijkvenster aangelegd van 10m² (0,2%). De vooropgestelde dekkinggraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net behaald. De acht proefsleuven bleken ruim voldoende om een inschatting te maken van het archeologisch potentieel, dat in dit geval duidelijk negatief bleek te zijn.

In alle profielen werd een vrij natte ploeglaag of A(p)-horizont vastgesteld die gemiddeld 30cm dik was (maximaal 50cm dik). Onder deze A(p)-horizont bevond zich de C-horizont. Deze bestond uit een vrij natte zandleembodem. In het zuiden van het plangebied werd een andere bodemopbouw vastgesteld. Op profielen 1 en 2 werd onder de A(p)-horizont een vrij goed ontwikkelde bruine B-horizont (20 tot 40cm dik) waargenomen. De C-horizont was hier ook zandleem. Op profiel 1 werd op een diepte van -90cm t.o.v. het maaiveld tertiaire klei waargenomen. De waarnemingen op het terrein tonen duidelijk aan dat het noordelijke gedeelte van het plangebied valt onder Pdp-gronden. De zuidelijk, hoger gelegen delen van het plangebied vallen onder de noemer Lca-grond, dit is een matig droge zandleembodem met textuur B horizont.

In het plangebied werden twee sporen aangetroffen. Het betreft een (sub)recente greppel en een ongedateerde kuil. Alhoewel het plangebied een zeker potentieel had werden verder geen bewoningssporen aangetroffen. Er kan geconcludeerd worden dat het plangebied vermoedelijk lang als landbouwgrond werd gebruikt. In het noordelijk gedeelte van het terrein werden heel wat vergravingen/recente kuilen aangetroffen. Opmerkelijk is een NO-ZW georiënteerde verstoring die in diverse sleuven werd aangetroffen. De rechte lijnige verstoring bleek in sommige gevallen met brokken puin (dakpannen) te zijn opgevuld/opgebouwd. Het gaat om de funderingsbedding van de spoorlijn die in de 20^{ste} eeuw door het plangebied liep. In het zuidwesten van het plangebied, ter hoogte van de Kardinaalstraat, werden de sporen onder het straatniveau nog *in situ* aangetroffen. Als het sleuvenplan geprojecteerd wordt op een topografische kaart uit 1950-1970 is duidelijk te zien dat de spoorlijn zich op de plaats bevond waar de NO-ZW georiënteerde verstoring werd waargenomen. Van het gebouw dat mogelijks deel op het plangebied stond werden geen resten aangetroffen.

Het proefsleuvenonderzoek is uitgevoerd conform de Code van Goede Praktijk. Op basis van het proefsleuvenonderzoek kan gesteld worden dat geen archeologische site aanwezig is binnen het plangebied. Verder onderzoek zal dus geen potentiële kenniswinst kunnen opleveren, en is bijgevolg niet nodig.